

(119)

T

73. Tel - jes szív - ből hoz - zád e - se - de - zem,
U - ram, hall - gass meg en - gem ke - gyel - me - sen,
Hogy ren - de - lé - si - det meg - ő - riz - zem!
Kér - lek, sza - ba - díts meg en - gem, Úr Is - ten,
Én pe - dig úgy i - gye - ke - zem a - zon,
Hogy bi - zony - sá - gid meg - tart - sam jó mó - don.

74. Gyakorta reggel, virradat előtt / Könnyörgésemben tehozzád kiáltok, / Igédbbe vetvén reménységemet.
Még mielőtt elmennek a virrasztók, / Az én szemeim tereád néznek, / És a te szent igédről elmélkednek.
75. Kegyessedért halld meg beszédem, / Tartsd meg életem a te jóvoltodból, / Hadd vidámuljon meg az én szívem,
Mert sok hitetlen nép ellenem fordul, / És engem szertelen sa nyargatnak, / De a te törvényedtől távol vannak.
76. De te énhozzám, Uram, közel vagy, / És te igédből tudom réges-régen: / Szent törvényednek igazsága nagy,
Te bizonyságid fundáltattak szépen. / Hogy örökké megmaradnak, tudom, / És jól értem, azért nyilván kimondom.